

[Robert Mikkelsen.]

til disse Fonds, og vel Statsgaranti ved Siden af. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om man er sikker paa, at en saadan Ændring, som nu foretages, kan gennemføres uden Kreditorernes Samtykke, om man altsaa uden dette Samtykke ganske roligt kan lade Pantebrevene indgaa blandt Statens øvrige Aktiver uden noget Forbehold om Kreditorernes Ret. Nu er det vel næppe et Problem af Betydning ved de Fonds, der her er Tale om, og hvor Laanene er optaget i danske Pengeinstitutter, men det kan jo senere maaske komme til at foreligge anderledes, og da det principielle Spørgsmaal er det samme, vil jeg gerne spørge, om man mener, at der her er en Vanskelighed, eller om det er undersøgt, at der ikke er nogen saadan Vanskelighed. Det kan jo f. Eks. tænkes, at der er udenlandske Kreditorer ifølge Obligationer udstedt af saadanne Fonds, som har Krav baade over for Fondens Aktivmasse og dernæst paa Staten, og som ikke vil være tilfredse med alene at have Staten som Debitor.

En anden Ting, jeg har fundet Anledning til at bemærke, er Bestemmelsen i § 7. Den paagældende Fond har jo Underskud; jeg forstaar derfor ikke rigtig, hvorfor man opgiver pligtige Ydelser, som Debitorerne, saa vidt man kan skønne, ikke har nogen Vanskelighed ved at udrede, nemlig disse Ydelser til Reserve- og Administrationsfond. At Staten ikke plejer at opkræve saadanne Ydelser, behøver jo ikke at medføre, at man frafalder Ydelserne i Tilfælde, hvor de allerede i en Aarrække er erlagt, og det kunde ogsaa være en Fejl, at Staten ikke plejer at opkræve saadanne Ydelser til Dækning af Administrationen, hvor det dog er Laan, man yder Borgerne, som forudsætningsvis er fuldt ud i Stand til at betale disse Ydelser tilbage og vel ogsaa yde Dækning af de Omkostninger, som Lovens Administration medfører.

Disse Par Spørgsmaal, som jeg nu har rejst, har i det foreliggende Tilfælde kun meget beskeden Betydning, og da Lovforslaget, som jeg har sagt, i øvrigt imødekommer Krav, som ogsaa mit Parti anser for velbegrundede, kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rasmussen (Gylling): Mit Parti kan ganske tiltræde dette Lovforslag om Ophævelse af de her nævnte Fonds. Man kan maaske sige om dem, at Mohren har gjort sin Pligt, Mohren kan gaa. Der bør dog maaske ved Afskeden med dem gøres opmærksom paa, at i sin Tid havde disse for-

skellige Fonds store Opgaver at røgte, og det er kun glædeligt, at man nu er kommet saa vidt, at man kan undvære dem. Vi fra vort Partis Side kan tilslutte os, at man ophæver dem, og det saa meget mere som der for de vigtigste Fonds' Vedkommende er Tale om Omposteringer.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for Tilslutning til Lovforslaget.

I Anledning af de Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, skal jeg først udtale, at jeg ikke mener, at der i Formuleringen af § 3 ligger nogen Begrænsning. Det maa være Meningen, at samtlige Rettigheder og Forpligtelser overgaar til Statskassen.

Det andet Spørgsmaal, der blev rejst af det ærede Medlem, Spørgsmaalet, om Kreditorerne foruden Statens almindelige Hæftelse stadig har den specielle Sikkerhed i de paagældende Aktiver, som de nu har, er af mere specifik juridisk Art. Jeg har naturligvis ikke haft Lejlighed til paa staaende Fod at foretage en Undersøgelse, men jeg vil som min foreløbige Mening udtale, at den Sikkerhed, som er tilsagt de paagældende Kreditorer i Dokumenterne, maa de stadig have. Skulde det mod Forventning vise sig, at det ligger anderledes, vil der kunne fremkomme en officiel Udtalelse herom senere, men det er altsaa min Mening, at det stadig maa være Tilfældet. Jeg er imidlertid enig med det ærede Medlem i, at det næppe har nogen praktisk Betydning i Øjeblikket, da Statens Garanti jo betragtes som det bedste, vi kan have her i Landet.

Hvad angaar Ydelserne til Reservefonden, maa jeg sige, at jeg naturligvis overvejede dette Spørgsmaal, før Bestemmelsen blev indføjet i Lovforslaget. Det vilde imidlertid virke en lille Smule underligt at oprettholde en Ydelse til Grundforbedringsfondens Reservefond, naar Grundforbedringsfonden ikke mere eksisterer, og da hele Spørgsmaalet kun — hvis jeg husker ret — drejer sig om mellem 20 000 og 30 000 Kr. aarligt, syntes jeg ikke, der var nogen Grund til at lave det om til en Ydelse til Statskassen som saadan. Der skulde jo gerne som Følge af den Forenkling, vi her foretager, opnaas Besparelser, saaledes at Staten godt kan staa sig ved det, selv om disse Ydelser opgives. Jeg skal føje til, at jeg regner med, som Følge af de Forenklinger, der her foretages, at kunne nedlægge et af de 4 Kontorer i Kongeriget Danmarks Hypotekbank.

Hermed sluttede Forhandlingen.